



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Ausonio Correctori. 25.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

curum admiraris, atque ad eius exemplar vitam tuam depingis, ecquid Christianum te profiteris? Si autē Christianus appellari cupis, quam ob causam Epicureo more vitam instituis?

Eutocio Diacono. 23.

Pura & numeris omnibus absoluta libertas est, nulla omnino re indigere. quod quidem ut humanæ naturæ conditione sublimius ac præstantius, diuino numini tribuatur. Secūda autē ab ea, paucis opus habere, quod quidem homines consequi, atque ad id peruenire possunt. Hancigitur amplectamur: quoniam prima captum nostrum nunc excedit.

Olympio Diacono. 24.

Quod omni oratione præstantiorem, nec finem vnquam habituram voluptatem, labores ac certamina proferant, quodque ærumnæ nihil sint, si cum eius gloriæ, quam virtus parit, magnitudine comparētur, non te fugit. Quoniam igitur pacto, cum hæc tibi comperta & explorata sint, illud à me tibi exponi voluisti, in mundo pressuram habebitis: perspicuum enim est, certaminum ac laborum studium hanc vitam esse: coronarum autem & præmiorum futuram.

Aufonio Correctori. 25.

Cum certior factus fuisset, preces ab vniuersa vrbe tibi adhibitas fuisse, absurdum existimaui me huiusce deprecationis expertem esse, qui & primus, & fortasse solus, ut ea conficiatur, laborare debeam. Ac quidem quod seriùs ad eam illa venerit (nam pro ipsa, causa mihi dicenda est) præfectorum eorum, qui huic haud facillè obtemperant, animus atque institutum in causa fuit. Etenim propter eos, qui crudeliter & inhumanè imperant, nec benignitatem, ac misericordiam integritati admiscunt, urbem quoque iam piguit, crebras

ἐγώ. εἰ μὲν γὰρ Ἐπίκρονον θαυμάζεις, καὶ πρὸς Σκείνον ὁρῶν τὸν ἑαυτῆ ἰσχυραφείσι βίον, τίος ἐνεκεν χρεῖται, ὅς εἶναι πρῶτον ἡγεῖται δὲ χρεῖται τοῦ χρεῖται πῶς βούλει, δι' ἣν αἰτίαν ἑπιβουλεύειται Διὰ τὴν βίον;

Εὐτοκίῳ Διάκονῳ. κγ.

Ἡ μὲν εἰλικρινὴς καὶ ἀκριβὴς ἐλευθερία ἐστὶ, τὸ μηδενὸς ὄλως δεῖσθαι, ὅπως κρείττον ὢν τῆς ἀνθρώπινης φύσεως, θεῖον ἔσται. ἢ δὲ μετ' ἑκείνου, τὸ ὀλίγων δεῖσθαι, ὅπως καὶ δυνατὸν καὶ ἐφικτὸν τοῖς ἀνθρώποις χρεῖται καὶ ταῖς αὐτῶν περὶ τὰ μὲν, ἐπειδὴ, ὅπως ἢ ὅπως τῶν ἡμῶν ἀνεφικτος.

Ολυμπίῳ Διάκονῳ. κδ.

Ὅτι τὴν ἀφραστον καὶ ἀληκτον εὐφροσύνην οἱ πόνοι καὶ οἱ ἀγῶνες φύσει, καὶ ὅτι οὐδὲν οἱ μάχῃσι πρὸς τὸ μέγεθος τῆς εὐχλείας τῆς ὑπὸ τῆς ἀρετῆς πικροδύνης, οἶδα. πῶς τίνων ταῦτα ἐπισημῶν, Σκείνο ἐζήτησας μαθεῖν, τὸ, ἡλίφιν ἐξετε ἐν τῷ κόσμῳ τῆς δὴ δὴ μὲν γὰρ ὅτι τῆς μὲν ἀφροσύνης καὶ τῆς ἀδύνατος ἐστὶν ὁ παρὼν βίος, τῆς δὲ σεφείων καὶ τῆς ἐπαθλῶν, ὁ μέλλον.

Αὐσονίῳ κορρίκτορι. κε.

Πυθόιδρος ὑπὸ τῆς πόλεως πάσης τὴν σὴν πρὸς κειλήσας μεγαλόνοιας, ἀποποιήσασθαι τῆς ποιότητος πρὸς κειλήσας, τὸν καὶ πρῶτον καὶ μόνον ἴσως φροντίζειν περὶ αὐτῆς ὅπως ἀνοσθεῖν ὀφείλοντα. τὸ μὲν οὐ βραδέως εἰς τὴν ἑλπιύθηναι, καὶ γὰρ ἀπολογίσασθαι ὑπὸ αὐτῆς, ἢ τῆς μὴ βραδείας αὐτῆς πειροδύων ἀρχῆτων, αἷμα τυχεῖται πρὸς αὐτῆς. Διὰ γὰρ τὴν αἰμῶν καὶ ἀπαυθῶν ἡγεμενός, καὶ μὴ κυριώντας τῆς καθαρότητι τὴν φιλαθροσύνην, καὶ ἡ πόλις ἀπε-
καρ.

νάγκησε λοιπόν προσάγειν συνεχῶς
 τῶν ἀκλήστων τοῖς οὐ κατὰ τὴν σὴν
 σὺνείσην ῥομίμως καὶ φιλανθρώπως ἄρ-
 χῆσι, καὶ αὐτεπαγγέλτως εὐεργετῆσι.
 καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον. τὴν δὲ
 παρεκλήσιν τῆς δῆμων, εἰς ἔργον ἐ-
 νεργεῖν καταξίωσον ὡς ἄρ' ἴσμεν
 ὅτι τῆς δυσκόλου ἄρ' εἰς τὴν σὴν πεπει-
 ραται παραγυμνάσειν ὁ κατεχόμενος με-
 γαλοπρέπειαν. ἕπως ἴσμεν εὐεργετη-
 ῖναι αὐτὸν δύνασθαι, εἰ τῆς σῆς ὅτι
 λάβοιτο ῥοπή.

Ὡρίωνι Διάκονῳ. κγ.

Χρῆτὸς μαθητευομένης, καὶ ὡς
 πατέρας φιλεῖν τῆς ὄντως διδασκά-
 λης, καὶ ὡς ἀρχοντας δεδιέναι, καὶ
 μίτη ἄρ' εἰς τὴν ἀγάπην ἐκλύειν τὸν
 φόβον, μίτη ἄρ' εἰς τὸν φόβον ἀμαυροῦν
 τὴν ἀγάπην.

Παλλαδίῳ Διάκονῳ. κδ.

Εἰσωτηρίας ἐρεῖς, πάντα ποιεῖς τὰ εἰς
 ταύτην ἀγνοῶ. τὸ γὰρ ὅτι θυμολύ-
 τος πηγάζει οὐ τὸ γενέσθαι καλεῖν ἐ-
 σιν, ἀλλὰ τὸ πάντα φράττειν ὅπως ἐν-
 γένοιτο.

Ζωσίμῳ πρεσβυτέρῳ, Ανατολίῳ, καὶ
 Μάρωνι Διάκονῳ. κε.

Εἰ τοῖς φιλαρέτοις τὸ μετριοπαθεῖν
 ἀρέπει· τὸ γὰρ καὶ τὰ ἄλλα πλεο-
 νεκτήματα κοσμεῖτε καὶ φαιδρύνετε καὶ
 τοῖς ἀμαρτωλοῖς τὸ ταπεινῆσθαι δὴ-
 λόν ὅτι συμφέρον. ὅτι τίνι γὰρ καὶ ὑψι-
 λὰ φρονίσαν, ἐνταῦθα μὲν γέλωτα
 καὶ ἀσχύνειν ὑπομένοντες, ἐκείσε δὲ
 δίκην καὶ τιμωρίαν ἀναμύροντες. οἱ μὲν
 γὰρ δίκην καὶ ἀφορμὰς ἔχουσιν τὰ κα-
 τὰ τὸν νόμον πρὸς τὸ καυχῆσθαι, οἱ
 δὲ ἀμαρτωλοὶ, ἀπὸ ποίων προέξωσαν
 ἐπαρθεῖν ποτέ; τί τοιούτων τῆς πε-
 παραγυμνῶν ὑμῶν, οὐχ ἱκανὸν ταπει-
 νώσαι καὶ χαλεπεῖν τὸ φρόνημα. ποσαῦ-
 τα καὶ ὑμῶν ὄντων, ὡς φασι, τὰ πλημ-
 μελήματα, ὡς μὴ δὲ τῆς πολλῶν π-

iis deprecationes offerre, qui non, pro tuæ
 prudentiæ more, legitimè atque humanè
 magistratū gerunt, nec sponte ipsi sua ad
 bene de hominibus merendum impellun-
 tur. Atque hæc hæc haftenus. Tu verò id quod
 precibus à te plebs petit, conficere quæ-
 so ne graueris. Quemadmodum enim hoc
 scimus, eum, qui detinetur, difficiles ac
 molestas res ob magnificentiam tuam ex-
 pertum esse: eodē modo illud quoque sci-
 mus, eum iuuari ac beneficio affici posse, si
 opem tuam atque auxilium nanciscatur,

Oriom Diacono. 26.

Discipuli veros magistros, & vt patres
 amare, & vt principes timere debent: ac
 neque ob amorem metum discutere, ne-
 que ob metum benevolentiam obscurare.

Palladio Diacono. 27.

Si salutis desiderio teneris, omnia, quæ
 ad eam ducunt, effice. Nam qui vt aliquid
 fiat, expetit, quò id fiat, quiduis agere
 debet.

Zosimo Presbytero, Anatolio & Maroni
 Diaconis. 28.

Si virtutis amantes modestia decet (nam
 ea reliquas animi dotes exornat & illu-
 strat) peccatoribus quoque profectò sum-
 misso atque humili animo esse conducit.
 Quonam enim nomine sublimiter de se
 fustiant, qui & hic risum atque infamiam
 sustinent, & illic pœnam & cruciatum ex-
 pectant? Nam probi viri, ex iis quæ rectè
 atque cum laude gerunt, gloriandi ansam
 habent. Improbi autem ac scelerati, quaf-
 nam tandem actiones habent, ob quas ani-
 mis efferantur? Quidnam igitur ex iis, quæ
 egistis, ad deprimendam & deiicientiam
 arrogantiam non sufficit? Tot enim ac
 tanta, vt aiunt, vestra scelera sunt, vt ne
 quisquā quidem è vulgo ea ignoret. Ad eò
 per totam urbem fugillantur, ac peruulga-

R ij